

copyright © 2016 Срђан Драгојевић
copyright © 2016 овог издања ЛАГУНА

Срђан Драгојевић

Какаград

илустровао
Немања Ристић

мала лагуна

Мали Аца није хтео да каки као велика деца. Стално је пунио своје пелене. Мама и Тата би једног дана били љути, другог дана тужни, па тако све укруг.

Аца је своју ношу користио само за игру. За шољу у ве-цеу није хтео ни да чује.

Једног дана Тата је пресвладио укаканог Ацу.

Тата уопште није био љут. Није био ни тужан. Аца се чудило:

– Ниси тужан, Тата, што Аца кака гаће?

– Нисам, Ацо. Тужне су твоје каке што им не даш да стигну у Какаград.

Аца се збунио.

- Али, Тата, кака није жива!
- Кад заврши у пелени, није. Али кад дете то ради на шољи, онда ће кака да пође на чаробно путовање у далеки Какаград.

Аца се замислио.

- Уопште не волим те глупе ноше и шоље – размишљао је.
- Али био је радознао.

И било му је помало жао свих тих својих кака које заврше у канти за ђубре, па зато не могу да путују у Какаград.

Зато је Аца пожелео да сазна више о том Какаграду.